

E.C. Granollers, una història

Per què, un canvi...?

Des de la seva fundació l'E.C. Granollers n'ha viscuts força de crisis. Tot just començar en visqué una de greu i se'n va sortir perquè el club de futbol de la ciutat sempre ha trobat els homes adients per sortir-se'n i conduir la nau a port. La Junta actual es va fer càrrec del club amb una greu crisi i amb la necessitat de tornar l'equip a Tercera Divisió, que és aquella que li pertany. Des del meu lloc d'observador he pogut analitzar acuradament la trajectòria de la directiva comandada pel Sr. Melenchón i he tingut l'honor de poder parlar-ne amistosament. Penso que la tasca desenvolupada és aquella que ha de tornar el club a la divisió nacional que li pertoca i que abandonar la tasca començada, desenvolupada i encara no acabada és retardar, com a mínim uns cinc anys el retorn tan desitjat. La història de l'E.C. Granollers presenta prou d'arguments basats en fets que recolzen aquesta afirmació. Per què se'n vol anar, l'actual President? La resposta la tenen els socis i els aficionats. Ell té la seva, però sense aquesta que hem esmentat, restaria incompleta. Una anàlisi des de la fredor del pensament ens posa davant d'una situació que gosaria qualificar de privilegi de cara a la propera temporada. El Granollers actualment té una directiva que ha dirigit seriosament i amb sacrifici la nau. És cert que alguns resultats han generat amargors i maldecaps i han obert la porta al desencís i al desànim. Però en la programació d'una temporada llarga cal in-

cloure-hi aquests entrebancs. Per altra banda penso que l'actual estructura tècnica de l'E.C. Granollers és molt vàlida i capacitada per a grans esdeveniments. I no parlem de l'equip. Un equip amb una projecció extraordinària i amb capacitat per tornar el club a Tercera la propera temporada si es manté tota la seva estructura. Els canvis són bons quan arriben a temps. Però jo em pregunto, és aquest moment hora de canvis per a l'E.C. Granollers? Des de la meua tribuna d'observador penso que no. I repeteixo, em baso en la història del club. Junta, jugadors, tècnics i socis han d'esdevenir per uns dies pensadors i analistes. No és pas fàcil. Però cal fer-ho. És el bé del Granollers.

L'afició

Des del seu començament l'afició sempre ha acompanyat al club en totes les seves activitats. Però l'afició ha minvat. I això no és cap secret. Només cal analitzar el nombre d'aficionats que van a veure els partits i també el nombre de socis de les entitats esportives de Granollers. Aquest capítol dels socis ha estat sempre un dels problemes a solventar. El nombre de socis no ha estat mai aquell que permet funcionar amb tranquil·litat. I aleshores quan existeix un desequilibri entre qualitat esportiva de l'entitat i nombre d'afiliats, les corresponents juntes directives es veuen obligades a difícils equilibris de malabarisme per sortir-se'n. I el soci de l'Esport club Granollers pot gaudir d'un excel·lent espectacle futbolístic en totes les categories dels seus equips. Això no és cap secret. Tal vegada caldria en aquest punt una tasca diferent. Però quina i qui ha de fer-la? El soci i l'aficionat té una feina molt important dintre del club que no acaba amb aplaudir o criticar quan cal, en votar en les assemblees... Tal vegada, tal com està estructurat el futbol actualment, s'ha creat una imatge del president i del directiu amb moltes obligacions que potser no els obliguen tant. La nova llei de l'esport, tal vegada, troba el seu recolzament en aquest concepte que s'ha escampat del soci i del directiu. Les societats anònimes generen unes obligacions que en els clubs els socis no tenen. És el camí de la solució? Cal pensar-hi. De sempre, i ho he dit moltes vegades, la idea que en tenia del soci de Granollers era esportivament extraordinària. I no m'agradaria perdre-la.

Sots-campions de Preferent i equip menys golejat

Extraordinària temporada dels Alevins

E.C. GRANOLLERS; drets d'esquerra a dreta: Genís Martínez (delegat), Josep Oña (massatgista), Ramon, Arjona, Ricard, Puigdomènech, Martínez, Seco, Martín, Josep Arenas (entrenador). Ajupits: Pascual, Asensio, Rubén, Rubio, Parra, Navarro, Espinosa, Estivi, Bigas i Francís.

Dissabte passat va acabar la Lliga de Preferent de futbol aleví i l'Esport Club empatava 1-1 el darrer partit davant el potent DAMM amb un gol de Dani Bigas i una actuació super del porter local Albert Martín que va fer aturades sensacionals a terribles xuts a boca de canó dels espigats davanters cervesers. S'ha acabat la Lliga i ens cal felicitar als nois que entrenen en Josep Arenas perquè quedar segons a només dos punts del F.C. Barcelona és sens dubte una fita històrica i un nou rècord pels granollerins que han deixat darrera seu i amb força punts d'avantatge equips tan qualificats en el futbol base català com són R.C.D. Espanyol, Damm, Sant Gabriel, Sabadell,

Mercantil etc. A més a més, el Granollers ha estat l'equip menys golejat de la Preferent amb només 16 gols encaixats en els 30 partits de Lliga i el segon més golejat amb 82 gols, darrera el F.C. Barcelona. Sens dubte una autèntica proesa que costarà de superar. Ara els nostres alevins van a encarar el campionat de Catalunya enfrontant-se els millors equips de la província de Barcelona que són per ordre de classificació a la lliga: Barcelona, Granollers, Espanyol i Mercantil, juntament amb els campions de Lleida, Tarragona i Girona. Desitgem molta sort als jugadors vallesans i que arrodoneixin aquesta excel·lent temporada amb una bona classificació final.

El planter de l'E.C.

Des de la seva fundació l'E.C. Granollers ha palesat una vocació pedagògica en l'estructuració de la seva vessant esportiva. Des de sempre Granollers ha estat bressol de grans jugadors com ho demostren noms com Rovira, Gargallo, Canal, Serratusell, Ochoa, Rodri, García Pey, Moret, Duran, López i molts d'altres que la meua memòria no recorda. Però aquests fruits han tingut un jardiner que ha conreat les plantes i de jardiners l'E.C. sempre n'ha tingut. Actualment els equips de base passen el nom de la seva entitat al mateix nivell que els grans clubs del país. No es pot escriure una vertadera història de l'E.C. Granollers sense dedicar un capítol important al seu planter. I avui el planter és doblement important perquè esdevé la garantia del retorn a Tercera Divi-

sió Nacional i allò que és molt més important la garantia de la seva continuïtat. No es pot programar cap temporada a la llum de la història del club sense tenir molt present la realitat de la seva escola esportiva, fruit natural d'una feina ben feta durant molts d'anys. Un exemple d'això que estem escrivint és la crònica que l'amic Josep Arenas ens ha fornit i hem publicat sobre d'aquestes ratlles. Ell és un dels homes que sortosament sempre ha trobat l'E.C. Granollers, sacrificat i treballador i amb una gran dosi de pedagogia esportiva. Tots els homes que han tingut cura de la base esportiva de l'entitat han palesat uns grans coneixements pedagògics i ens podrien proporcionar excel·lents i extraordinàries lliçons d'aquesta matèria esportiva.

GOL

esports

TOTS ELS DIMARTS